

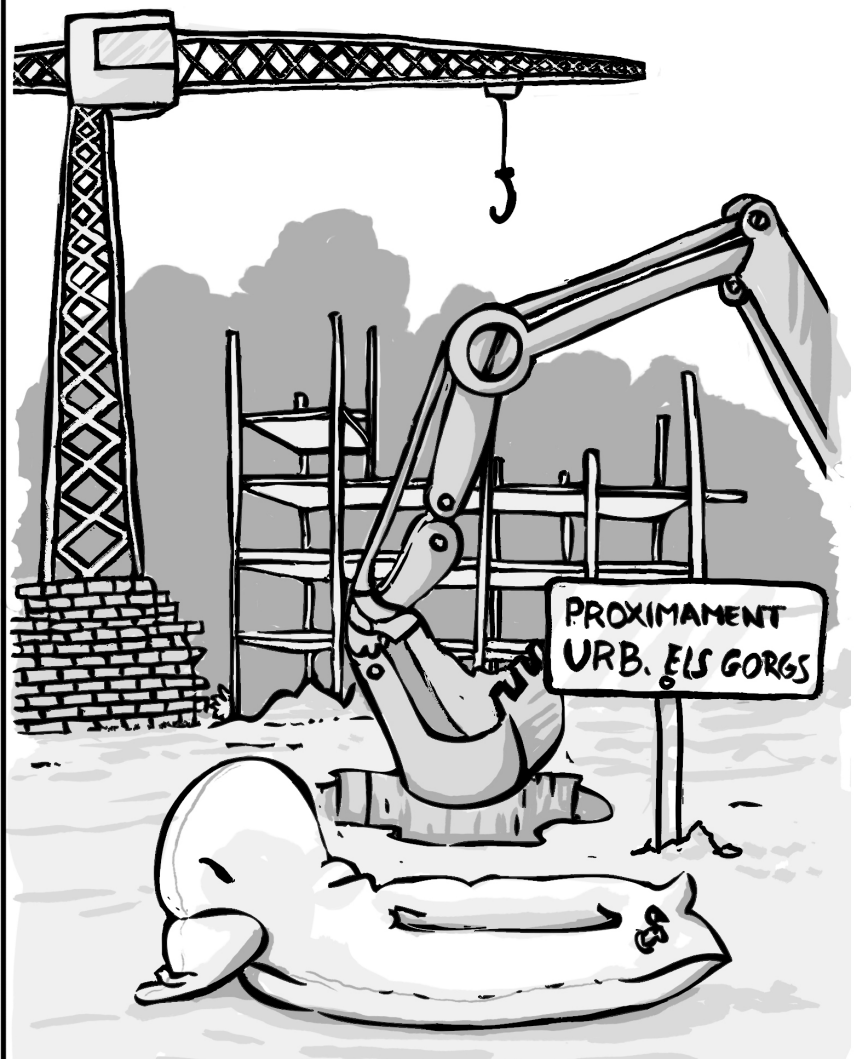
INFO

2018

2025

CAPGIREM CREIXELL

@CUPCreixell

t.me/cupcreixell

CupairesCreixell

creixell@cup.cat

CUPCreixell

Editorial

Quan ja portem uns quants mesos des del nostre primer infoCUP tornem amb forces renovades i nous temes a tractar. Aquest número se centra especialment en un tema que està bastant silenciats en els darrers temps, el Gorg. El tema mediambiental és clau en la manera en què volem que sigui el nostre poble, una vila que respecti i també se'n cuidi del nostre patrimoni natural. Som conscients que existeixen una gran quantitat de temàtiques que podríem abordar, però en els darrers mesos s'estan aprovant remodelacions de plans parcials de zones inundables que ens preocupen. **Necessitem un nou POUM** que asseguri la viabilitat de nous projectes al mateix temps que conserva el nostre patrimoni natural. També en aquest mateix número volem donar-li veu a tota la gent que va participar en la primera microxerrada que vam organitzar sobre els Consells de barri, on la gent va aportar molt bones idees i els hi volem donar cabuda en aquesta publicació. Perquè, a banda de transparència, el que necessitem és una participació ciutadana activa, escoltar a la gent i fer-los partícips de la presa de decisions de la seva vila, no només han de ser escoltats cada 4 anys quan dipositin el seu vot. Arribats a aquest punt volem incidir en tres idees clau del nostre ideari polític:

- 1) transparència.
- 2) participació ciutadana.
- 3) regeneració política.

Els 3 aspectes van units. La Llei de transparència obliga als organismes públics a publicar tota una sèrie de notícies i documents que fins ara no s'està fent. Tenim un nou web de l'ajuntament buit absolutament de contingut. Aquesta via és necessària per mantenir correctament informada a la ciutadania.

“estem per fer política que beneficiï a la ciutadania, no per beneficiar-nos”

La participació ciutadana considerem que consisteix a deixar que la ciutadania prengui decisions que els hi afecta en el seu dia a dia i al seu municipi. Per últim, **la regeneració democràtica és absolutament necessària**, no podem perpetuar-nos en uns càrrecs públics legislatura rere legislatura. El nostre **codi ètic** ho deixa ben clar, pels càrrecs municipals s'estableix un màxim de dues legislatures, després no ens podem tornar a presentar. Aquesta idea és molt clara, estem per fer política que beneficiï a la ciutadania, no per beneficiar-nos. L'objectiu és canviar i renovar els càrrecs públics, donant així la possibilitat a més ciutadans.

Un Espai d'Interès Natural a Creixell?

A aquesta pregunta la majoria de veïns del municipi responen que NO o «que ni idea»... Doncs Sí, des de l'any 2006 la Generalitat decretà que la Zona de Platja de Torredembarra compresa entre la línia del ferrocarril i el mar i que s'iniciava a l'altura de Clarà per acabar a la frontera amb el nostre Municipi i que ja formava part del PEIN (Pla d'Espais d'Interès Natural) es perllongués dins del municipi de Creixell, seguint la Platja fins a la Urbanització Port Romà però amb major profunditat que a la Part de Torredembarra, ja que no s'acaba a la línia fèrria sinó que la supera en uns 75 m. (afectant el camí asfaltat i la part del darrera dels càmings que hi ha). Des del 2006 aquesta Zona adscrita al PEIN passà a denominar-se Espai d'Interès Natural de la Platja de Torredembarra-Creixell. Constituint una franja continuada de Platja de 4km de llargada. Ja en l'anterior InfoCUP ressaltàvem que aquest Espai esdevenia un reclam per un turisme de qualitat, sensible al respecte per el medi ambient i la conservació ecològica i paisatgística. Ja és hora de recordar que el tret més important d'una Zona PEIN és el fet que és una Zona NO URBANITZABLE. Així, ras i curt. No s'hi pot construir, no es poden fer extraccions del subsòl, no es poden obrir vies de comunicació noves... Es tracta de recuperar i conservar el medi natural sense impactes de les activitats humanes. És increïble que a la nostra vila on la principal «indústria» és el turis-

me, hi hagi el desconeixement i falta de cura amb una de les «joies de la Corona» que tenim des de fa 12 anys!!! [L'altre «joia de Creixell» és el seu Nucli Antic que pateix també la falta d'un impuls coherent per evitar-ne la degradació i una redefinició pactada amb veïns, propietaris i comerciants]. Fos quin fos el Govern Municipal l'únic que han fet, ha sigut omplir la paperassa indispensable perquè les iniciatives dels Promotors Immobiliaris poguessin tirar endavant els seus negocis.

Resultat: omplir de ciment tota la part baixa del terme municipal sense cap criteri global. Sense cap Projecte coherent, sense tenir en compte l'impacte paisatgístic... Un creixement urbanístic tan delirant i poca solta té un preu. L'encant que tenia Creixell per anar-hi a viure o com segona residència per les vacances: la tranquil·litat de poble petit amb un nucli antic entranyable i unes platges força «naturals» ... Ha anat disminuint. Un indicador fred i odiós del que diem, és el fet que mentre a altres pobles que també són destins turístics i un cop passada la crisi de la construcció, els preus de terrenys i habitatges han recuperat el valor del 2008, a Creixell no. Tanta deixadesa i incompetència tenen un cost. Va haver-hi el tímid intent de redactar un POUM (Pla d'Ordenament Urbanístic Municipal) l'any 2005 i s'inicià la perceptiva fase informativa, convocant als veïns al Casal Municipal. Hauria substituït el PGOU (Pla General d'Ordenació Urbana) de 1992.

PEL QUE ENCARA ES REGEIX LA PLANIFICACIÓ URBANÍSTICA A CREIXELL !!!

Tal «excés de democràcia participativa» junt amb el fet d'incloure la Zona del Gorg dins el PEIN i el que això implicava, van decidir al PP local comandat per un constructor i amb l'ajuda d'una trànsfuga del PSOE a plantejar una Moció de Censura que li costà l'Alcaldia al Sr. Llopart. Des d'aleshores no hi ha hagut cap nou intent racionalitzador de l'Urbanisme Creixellenc. Quan CiU recupera l'Alcaldia, han resultat 2 legislatures marcades per «no poder fer altra cosa que rebaixar el deute monstruós que es generà en el període pepero». Així les coses, l'Associació Ecologista El Gorg de Creixell va exposar a l'actual Alcalde que no es podia mantenir la inacció total respecte la Zona PEIN, ja que el procés de degradació podia posar en perill la imprescindible Recuperació per salvar l'existència de les dunes i la flora autòctona que encara queda malgrat la competència de flora exòtica que cal erradicar. (Cosa que es fa anualment, de forma voluntària i impulsada per l'Associació El Gorg). Es va convocar una reunió entre el cap del Departament de Territori i Sostenibilitat de Tarragona, diversos membres de l'Associació Ecologista El Gorg, l'actual Alcalde i el Secretari Municipal. De la reunió es desprèn: 1) Confirmació del caràcter NO URBANITZABLE de la Zona. 2) L'obstacle principal per iniciar qualsevol actuació és la qüestió que els terrenys afectats són de propietat privada i un d'ells, el Càmping Gavina situat al bell mig de la Platja ocupa un terç de la superfície de la zona (constituint unadiscontinuitat flagrant al PEIN).

“Resultat: omplir de ciment tota la part baixa del terme municipal sense cap criteri global”

Els cupaires creiem que si bé el resultat de la reunió Generalitat, Ajuntament i Assoc. El Gorg, semblava esperançadora, la concreció dels passos a seguir segueix a l'aire: Així, comencem a pensar que la solució al Càmping Gavina potser no passa per a que redactin un Pla Especial que indiqui el que poden fer i el que no, l'espai que ocupen, el tipus de bungalows instal·lables, la vegetació sense espècies invasores...). Se'ls ha requerit diverses vegades des de fa temps i no ho han fet... Per altra banda, la mera existència del Càmping s'oposa frontalment a l'objectiu indicat per constituir zona PEIN que, en concret, s'indica és la preservació de la zona dunar, la flora que habita el caràcter d'aiguamolls a les cotes més baixes. Això comportaria la desaparició del càmping i treballs d'anivellació per recuperar cotes originals i el traçats de les rieres i així regenerar els aiguamolls on habiten els «fartets» menjadors de mosquits... Definir exactament la funció i tipus d'ocupació permessibles a les zones posteriors dels Càmpings situats a l'altre costat del ferrocarril. Concretar al detall i visibilitzar els límits de la Zona PEIN. Traçar passarel·les per garantir l'accés a peu de banyistes i caminants sense malmetre les dunes, així com indicar i habilitar les necessàries zones de pàrquing immediates. Revisar el sistema de desaigües de les aigües grises dels càmpings i les de la pluja. Tot indica que hi ha irregularitats flagrants. Per exemple: si hi ha pluges fortes el C.Gavina s'inunda i el buidatge no segueix el curs natural cap a la Platja si no cap a la séquia que corre paral·lela al camí asfaltat traçat al costat de la via fèrria... Més d'una vegada han entrat aigües de pluja als conductes d'aigües grises provocant el desbordament d'aquestes. Creiem que no cal defallir, hi ha exemples que en altres poblacions s'han trobat solucions i no exclou la possibilitat d'indemnitzar als propietaris del Gavina. Probablement seria menys costós per l'Administració del que semblaria a primera vista si es confirma que a les escriptures originals de compravenda ja constava que eren zones d'aiguamolls. I per tant se sabia a l'adquirir els terrenys que eren NO URBANITZABLES. Ja fa molts anys que se sap que cal preservar els aiguamolls i que en aquests no es pot urbanitzar ni amb cases i carrers ni amb càmpings. A més, no és perillós pels usuaris del Gavina que estigui enclavat en Zona Inundable? - Qui va deixar que, durant anys, s'aboquessin tones de runes i terres sobre el que eren els aiguamolls originals? - Qui permet que se segueixin fent obres (com renovar totalment les cuines) a les instal·lacions del Càmping Gavina? O construir unes noves piscines? O col·locar peces de formigó d'1/2 tones per delimitar l'espai que ocupen? - Aquest negoci privat segueix sense redactar un Pla Especial per justificar i adaptar la seva existència en una zona PEIN, tal com li requereix l'Administració de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat a Tarragona... En 12 anys transcorreguts no han pogut? O és que prefereixen «aguantar fins al final sense fer res més» per què es temen que aquests terrenys en origen comunals i que foren irregularment inscrits al Registre de la Propietat en època franquista acabaran tornant al Poble Creixellenc? Ja fa 12 anys Creixell va rebre aquest «regal caigut del cel» que és el Decret d'ampliació de la zona PEIN. Junt amb la part corresponent a Torredembarra es tracta d'una franja continua de quasi 4 km de platja verge, lliure d'edificacions! Motiu més que suficient per definir Creixell com a DESTÍ TURÍSTIC ECOLÒGIC i DE QUALITAT. I orientar en aquest sentit el necessari REPLANTEJAMENT URBANÍSTIC. Prou excuses, opacitat i deixadesa! SI FEM LES COSES BÉ, TOT EL POBLE HI SORTIRÀ GUANYANT!!!

MICROXERRADA. ELS CONSELLS DE BARRI

El passat 7 d'Octubre vam articular la primera microxerrada de les moltes que volem desenvolupar. Creiem oportú donar vida i veu als nostres barris, ells són l'artèria principal d'on surten les necessitats de convivència i participació per desenvolupar polítiques de proximitat. Certament, el grup de gent que va estar present així ens ho va demostrar.

Del que es tractava era d'explicar-nos entre totes com estava el nostre barri i com ens agradaria que fos, per recopilar el que ja hauria d'haver estat escoltat des de fa molt de temps per la casa de la vila, que lluny de ser un espai obert que escolti i generi debat als temes que ens preocupen a totes les veïnes, que faci efectives les necessitats del nostre entorn més proper i articuli una participació ciutadana real; ens trobem amb un sistema de fer política de portes a dins. Cal capgirar aquest sistema.

Es va trencar el gel amb la mobilitat escolar, on es va comentar que **«autobusos hi ha dos, un que va a l'institut de la zona baixa de Torredembarra i un altre a la zona alta, a l'avinguda Juli César passa a les 7:25 i van super limitats de temps, i de nit, perquè aquesta hora ja és de nit»**, ens deia una veïna de la part del Rincón del Cèsar. Ampliava la informació el veí de la zona alta de la mateixa urbanització remarcant que «les zones de la perifèria no estan cobertes per aquest servei. Fan parada només per la zona de l'Spar, a les pistes de tennis i al Sant Miquel».

Caldrà doncs fer un estudi anual dels nens i nenes que han de sortir fora del poble a estudiar i adequar la mobilitat segons el nombre d'estudiants que s'hagin de desplaçar. No té cap sentit tenir una línia de bus fixa si no garanteix el servei a les famílies, que al final han de desplaçar-se en cotxe.

Un dels denominadors comuns entre els diferents barris va ser la manca de manteniment i decadència de les zones verdes i parcs en general: **«els parcs no són parcs»** ens deia un veí, qui a més havia anat a queixar-se a la casa de la vila sobre l'increment d'excrements pels carrers. Sembla que la normativa va sortir feia ja cinc o sis mesos segons ens deia una veïna de La Coma, però no s'està portant a terme.

Gent dels barris perifèrics coincidia en el fet que les escombraries es recollien un cop per setmana, tenint en compte que moltes veïnes no hi són, ja estava bé **«però s'haurien d'intensificar a l'estiu perquè passen al mateix ritme que a l'hivern. A més la neteja dels contenidors tampoc es fa»**.

D'aquí ràpidament va sorgir el problema de la poda. Els contenidors s'omplien amb aquest residu natural en comptes de portar-la a la deixalleria. Inclús va haver-hi qui afirmava que **«els mateixos jardineros que haurien de portar-la ho deixen allà, inclús han vingut a deixar neveres i a deixar de tot, perquè com estem apartats la gent aprofita que no els hi veu ningú»**.

Cal destacar que els professionals tenen l'obligació legal d'anar a la deixalleria, però llavors els hi cobren, igual que passa amb la runa, si es passen dels quilos marcats pel recinte en qüestió. En definitiva, vam acordar que era molt necessari un estudi en profunditat per articular una bona recollida de residus orgànics que es revertís al poble.

Està clar que a més de les infraestructures necessàries, Creixell viu d'esquena a la convivència del manteniment dels nostres barris. La falta de respecte per l'entorn és preocupant, desfer-se sense cap mena de remordiments pels nostres camps i carrers de les andròmines i descàrregues de camions de runes de forma il·legal, és una lluita que caldrà combatre entre totes.

Un servei de proximitat que sigui més efectiu per l'elevat percentatge de gent gran que té dificultats de mobilitat és un dels factors que va sortir també com a mancança, ja no només per la brossa i poda, sinó des del moment en què s'han de desplaçar per anar a comprar a la botiga, com per moure's en el poble, on les barreres arquitectòniques són constants a tots els racons de la vila. Apuntaven els veïns de La Coma i del Rincón el fet d'haver-hi trams que no hi ha ni vorera per anar al poble i ha d'anar per la carretera, sobretot destacar la falta de manteniment i comunicació de zones com Les Sínies o La Plana.

Una família de La Coma reclamava més espais de jocs a les zones verdes, pel que deien **«hi havia uns gronxadors però quan van començar les obres els van treure i ja no hi ha res, tot i que tenim molts nens al barri i hem de vindre aquí al poble o quedar-se a casa o jugar al carrer»**. Es va fer menció que ara **«els pares ens ajuntem als parcs per celebrar els aniversaris i hem d'anar a La Barquera o a La Pobla de Montornès perquè no hi ha cap a Creixell en condicions»**.

Es va demanar la recuperació de les pistes de futbol, «es van treure i ara això sembla que sigui només pel manteniment de la brigada», es van demanar pistes de basquet, de skate per part d'un jove que ens acompanyava perquè **«pels joves més adolescents no hi ha res»**. Hi havia un projecte per fer quelcom semblant allà on s'ubiquen les pistes de tennis però no es va portar a terme. Està clar que ni tan sols el casal fa de casal, apuntàvem la necessitat de què el jovent tingués un lloc on reunir-se i petar la xerrada per passar les tardes de fred. Creixell necessita un Cau.

La gent del centre de la vila va inserir també en la problemàtica de les caques i pixums de gossos. Calen campanyes efectives per conscienciar-nos totes. Qui té gos ha d'assumir que té una responsabilitat amb la comunitat de bones praxis.

De tot el que exposàvem, els costos per fer-ho realitat no són excessius, moltes de les propostes eren més un tema de manteniment i voluntat que no pas de grans inversions.

L'ajuntament no disposa d'un reglament de participació ciutadana, una de les propostes de CUP Creixell és que aquest existeixi i sigui efectiu. Aquesta feina caldrà que sigui complementària amb la responsabilitat de la ciutadania de voler avançar col·lectivament. Les poblacions de costa solen ser viles poc vertebrades, la gent viu en zones disperses, molta població gran ha vingut per passar la jubilació però no se sent part de la comunitat, fins i tot molta gent no s'empara, no tenen el vot aquí i dels pocs serveis que fan servir són brosses i metge. Davant aquesta realitat social, cal que les creixellenques ens unim per fer del nostre poble un lloc atractiu.

Els ajuntaments són les institucions que més poden ajudar a la construcció de sobirania i la participació ha de formar part del nostre dia a dia. Per portar-la a terme primer de tot ens l'hem de creure i després aportar informació i formació a tots els àmbits perquè no quedi en res, sinó que aquesta participació sigui amb el temps, com muntar en bicicleta, un cop ens saps i et fa avançar, ja és per tota la vida.

Així doncs l'assemblea cupaire està disposada i compromesa a fer realitat aquest diàleg. Res millor que passar una estona de matí a la plaça amb les nostres veïnes construint xarxa municipal. Gràcies a totes les que vau ser i a les que no vau poder, us emplacem a les següents xerrades. Juntes ho farem possible!